

[Pia Kjærsgaard]

Jeg synes fortsat, at det er en ejendommeligt lovgivning. Det er noget overflødigt, som Folketinget ikke skal beskæftige sig med. Det har jeg sagt adskillige gange i de utallige ligestillingsdebatter, Folketinget efterhånden har viklet sig ind i, og det vil jeg også godt sige til statsministeren, som stod og kiggede både den daværende og den nuværende ligestillingsformand dybt i øjnene, da han holdt sin meget, meget velforberedte tale om dette alvorlige problem.

Fru Grethe Fenger Møller sagde, at lovgivningen om ligestilling i råd og nævn skulle have medført, at folk var begyndt at tænke sig om. Jamen det er jo vidunderligt, at Folketinget nu lovgiver om, at folk skal til at tænke sig om. Jeg synes fortsat, at det er naragtigt, og når CDs ordfører kan stå og sige, at det stadig væk skal være kvalifikationerne, der gælder, jamen så kan jeg kun være helt enig, og det er stadig væk ikke noget, lovgivningen overhovedet skal blande sig i.

Som jeg sagde sidste gang, vi havde en ligestillingsdebat herinde – for vi har jo som sagt haft adskillige, det er noget Folketinget beskæftiger sig virkelig meget med – så synes statsministeren, at det er hyggeligere at gå på talerstolen og tale om ligestilling i stedet for betalingsbalance.

Jeg vil lade regeringspartierne om at hoppe på den socialistiske ligestillingsvogn. Fremskridtspartiet afholder sig fra det.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS støtter forslaget, fordi vi glæder os sådan til den dag, hvor TV-Avisens billede af ledende, betydningsfulde kvinder ikke længere begrænser sig til Margaret Thatcher, Dronning Margrethe og nogle få folketingskvinder.

Det er såmænd ikke, fordi vi tror, at det vil ændre så meget på kvinders vilkår i samfundet, at der kommer regler for kvinderepræsentation i bestyrelserne. Selvfølgelig er det ikke ligegyldigt, hvem der sidder i de beslutende organer, men set ud fra en kvindepolitisk synsvinkel er der nogle andre ting, der er meget vigtigere, f.eks. at kvinderne får ordentlige uddannelsesmuligheder, ordentlige lønninger, gode børnepasningsmuligheder.

Hvis man så også fik ændret på normerne på arbejdsmarkedet for, hvad en god arbejdskraft er for noget, så normerne ikke tog

udgangspunkt i, at vi alle sammen er gifte mænd i vores bedste alder med en deltidsarbejdende kone, så kunne det være, at flere kvinder fik mulighed for at få bedre og mere indflydelsesrige job og måske endda bestyrelsesposter. Men det varer meget lang tid, før vi får alt det igennem. I mellemtiden må vi så nøjes med de små og pæne skridt.

Dette forslag er efter vores mening sådan et lille, uskyldigt skridt, som man vel skal være meget mandchauvinistisk for at gå imod – eller medlem af Fremskridtspartiet.

Så længe ligestilling ikke er til stede, er det nødvendigt at lovgive for at fremme processen. Vi vil så opfordre til, at det lovinitiativ, der nu kommer på baggrund af beslutningsforslaget, indeholder så klare regler for, hvordan kvinderepræsentationen sikres, at der ikke bliver risiko for misbrug af reglerne. Jeg synes, at hele debatten om SNU viser, hvordan udenrigsministeren i det tilfælde var på kanten til at misbruge dem.

Vi mener, at dette forslags betydning først og fremmest ligger i, at det kan være med til at skabe nogle nye billeder, som er vigtige og betydningsfulde, og derfor støtter vi forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er i den glædelige situation, at jeg kan takke stort set alle ordførere og regeringen for en positiv holdning til forslaget.

Jeg kan med det samme sige til fru Pia Kjærsgaard, at når man hører fru Pia Kjærsgaards indlæg, så må man sige, at det faktisk kan være nødvendigt, at man indimellem lovgiver om, at man skal tænke sig om.

Så skal jeg i øvrigt blot svare på et par af de spørgsmål, som fru Helle Degn rejste. Det var spørgsmålet om, hvem der skal sidde i udvalget, og hvad vi havde gjort os af tanker om det. Hvem der skal sidde i udvalget, har vi såmænd ikke været så dybt inde i, men jeg synes, vi kan drøfte det i forbindelse med folketingsudvalgets arbejde, som efter den positive holdning, der har været til forslaget, ikke behøver at være særlig omfattende.

Fru Helle Degn spurgte også om, hvor længe man forestillede sig at udvalget skulle arbejde. Ja, dertil vil jeg kun sige, at vi forestiller os, at det skal ske så hurtigt som muligt. Det er der vel ikke noget mærkeligt i.